

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a soudců Mgr. Lucie Trejbalové a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: **Solar Česká Lípa s.r.o.**
sídlem Mrákov – Starý Klíčov 143, PSČ 34501
zastoupen advokátem Mgr. Oldřichem Barochem
sídlem Londýnská 59, Praha 2

proti

žalované: **Státní energetická inspekce**
sídlem Gorazdova 24, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 1. 2025, č. j. SEI-1574/2025/90.221

takto:

- I. Rozhodnutí Státní energetické inspekce ze dne 23. 1. 2025, č. j. SEI-1574/2025/90.221, a rozhodnutí Státní energetické inspekce, územního inspektorátu pro Liberecký a Ústecký kraj, ze dne 25. 10. 2023, č. j. SEI-24079/2023/54.102, se zrušují a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 15 269 Kč k rukám advokáta Mgr. Oldřicha Barocha, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Podanou žalobou je napadeno shora označené rozhodnutí žalované, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Státní energetické inspekce, územního inspektorátu pro Liberecký a Ústecký kraj (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 25. 10. 2023, č. j. SEI-24079/2023/54.102. Tímto prvostupňovým rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobce o stanovení celkového množství elektřiny, za které se hradí odvod, podaná podle § 34a odst. 2 zákona č. 165/2012 Sb., o podporovaných zdrojích energie a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o podporovaných zdrojích energie“).
2. Z předloženého spisového materiálu plyne, že správní orgán I. stupně rozhodoval na základě žádosti žalobce podané dne 4. 10. 2022 a po jejím doplnění o další podklady. V prvostupňovém rozhodnutí po rekapitulaci průběhu řízení uvedl, že posouzením právní přípustnosti podané žádosti podle § 66 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, bylo zjištěno, že žádost požadavkům pro vydání rozhodnutí ve věci nevyhovuje. Správní orgán I. stupně žádost posoudil a provedl výpočet dle údajů předložených žalobcem. Dospěl přitom k závěru, že hodnota vnitřního výnosového procenta investice do výroby elektřiny (IRR) za dobu trvání práva na podporu pro výrobu elektřiny je 11,3 %. Nebyla tak splněna podmínka dle § 34a odst. 1 zákona o podporovaných zdrojích energie, dle níž výrobce může požádat o stanovení celkového množství elektřiny, za které se hradí odvod, v případě, že hodnota vnitřního výnosového procenta investice do výroby elektřiny za dobu trvání práva na podporu pro výrobu elektřiny nedosáhne 6,3 %. V této věci tedy výrobce nemá nárok na stanovení celkového množství elektřiny, za které se hradí odvod, a bude hradit odvod z veškeré vyrobené elektřiny.
3. K odvolání žalobce přezkoumala prvostupňové rozhodnutí žalovaná prostřednictvím svého ústředního inspektorátu. V odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedla, že správní orgán I. stupně zaslal žalobci čtyři výzvy o doplnění podkladů. Z dat předložených žalobcem pak správní orgán vycházel. Výpočet množství elektřiny, za které se hradí odvod, byl proveden přesně dle veřejně dostupné přílohy č. 6 k vyhlášce č. 72/2022 Sb., o zajištění přiměřenosti poskytované provozní podpory zdrojů energie. Pro výpočet IRR byly použity hodnoty zaslané žalobcem ve výkazu, který je součástí odpovědi na čtvrtou výzvu. K námitce nedostatečného odůvodnění ohledně způsobu výpočtu, využitých hodnot a použitých důkazů žalovaná odkázala na to, že již správní orgán I. stupně uvedl, že výpočet byl proveden dle údajů předložených žalobcem. Správní orgán I. stupně mohl maximálně upřesnit, že se jednalo o údaje obdržené ve výkazu, který mu byl zaslán v odpovědi na čtvrtou výzvu. Pro tyto účastníkem zaslané údaje byly použity následující zdroje: licence od ERÚ, výkazy výroby od OTE, a.s., účetní závěrky žalobce a další vyžádané podklady, které žalobce zaslal. Dle žalované je napadené rozhodnutí přezkoumatelné. Součástí spisu je taktéž protokol o odborném posouzení a jeho přílohou je i samotný výpočet pomocí výpočetního nástroje, který si žalovaná pro tento účel vytvořila přesně dle stanoveného výpočtu ve vyhlášce č. 72/2022 Sb. Výpočet si tak může výrobce z této vyhlášky provést sám, přičemž podklady pro tento výpočet dodal ve své žádosti.

4. Žalovaná dodala, že žalobce měl možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, čehož nevyužil. Pokud žalobce uvádí, že je od svého založení ve ztrátě, a tedy z logiky věci nemohl dosáhnout výše uvedeného IRR, lze s tím souhlasit pouze v obecné rovině. Porovnáním nákladů a výnosů v zaslaném výkazu je třeba konstatovat, že výroba ve FVE určitý zisk generuje. Žalovaná nijak nehodnotí správnost výpočtu v tabulce pro sektorové šetření Ministerstva průmyslu a obchodu, které při sběru vyplněných výkazů provádělo pouze základní kontrolu konzistence dat. V podstatě se správností uvedených částek nezabývalo a ani to nebylo účelem celého sektorového šetření. Výpočet IRR doložený žalobcem v odvolání není úplný. Chybí zde predikce údajů do budoucna až do konce životnosti výroby (20 let). Nelze se tedy o tento výsledek opírat. Namátkovou kontrolou lze však usoudit, že hodnoty ve formuláři zaslaném pro sektorové šetření jsou jiné, než hodnoty zaslané žalobcem v odpovědi na čtvrtou výzvu správního orgánu I. stupně, které byly použity do výpočtu. Zásadní rozdíl ve výpočtu IRR se nachází v hodnotách týkajících se leasingu, které však žalobce sám uvedl v odpovědi na čtvrtou výzvu.

II. Žaloba

5. Žalobce ve včasné žalobě především odkázal na správní judikaturu týkající se nepřezkoumatelnosti rozhodnutí a namítl, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné. Žalovaná nebyla schopna vylicit, jak dospěla k hodnotě IRR 11,3 %. Z obecné floskule o pracování s daty, které žalobce sám dodal, není zřejmé, jak bylo vypočteno IRR, jaké hodnoty žalovaná při kontrole rozhodnutí prvoinstančního orgánu použila a na základě jakého výpočtu včetně užitých hodnot dospěla k IRR 11,3 %. To není patrné ani z rozhodnutí prvoinstančního orgánu. Je pouze stroze zkonstatován závěr, že na základě žalobcem dodaných hodnot je IRR 11,3 %. Tuto vadu není možné zhojit odkazem žalované na protokol o odborném posouzení, neboť kritéria přezkoumatelnosti rozhodnutí nemůže naplnit bez dalšího pouze odkaz na důkaz nebo jeho přílohu, aniž by konkrétní argumentace byla zmíněna v samotném odůvodnění rozhodnutí.
6. Výpočet IRR byl dle žalobce zjevně chybný. Hodnota IRR 11,3 % představuje devítiletou návratnost investice. Žalobce je od svého založení ve ztrátě, proto dosažení hodnoty IRR 11,3 % není možné. Žalovanou konstatovaný zisk není ničím podložen, není zřejmé, o jaké hodnoty se správní orgány opíraly. Měly odůvodnit, z jakých podkladů vycházely. Žalovaná se nevypořádala s formulářem Ministerstva průmyslu a obchodu, z něž plyne hodnota IRR 3,5 %. Žalovaná měla alespoň uvést, proč výpočet IRR ve výši 3,5 %, resp. data ve formuláři považuje za nesprávná. Pokud žalovaná považovala skutkový stav za neúplně zjištěný, měla tuto vadu zhojit. Výpočet IRR ve výši 11,3 % je chybný a neodůvodněný. Žalovaná v tomto ohledu pouze převzala závěry prvostupňového rozhodnutí.
7. Dle žalobce byla žalovaná ve věci rok nečinná. Následně jí bylo Ministerstvem průmyslu a obchodu nařízeno rozhodnout v omezeném čase, čemuž odpovídá kvalita rozhodnutí. Byla porušena zásada zákonnosti a materiální pravdy. Žalovaná při výpočtu IRR zjevně nepostupovala dle standardního vzorce výpočtu pro tento finanční nástroj, nezjišťovala dostatečně skutkový stav, když pouze převzala závěry správního orgánu I. stupně, aniž by z jejího rozhodnutí bylo patrné, jak dospěla k jí uváděné hodnotě IRR. Žalovaná se tedy řádně nevypořádala se všemi námitkami žalobce.

III. Vyjádření žalované, replika, duplika

8. V písemném vyjádření k žalobě žalovaná nesouhlasila s námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Zdůraznila, že jako odvolací správní orgán zkoumala zákonnost i věcnou správnost prvoinstančního rozhodnutí a popsala použité důkazy i své úvahy o věci. Žalobci byly zaslány čtyři výzvy, jejichž prostřednictvím byly od žalobce opatřeny nezbytné podklady, včetně žalobcem vytvořeného původního i doplněného výkazu. Dle Nejvyššího správního soudu je nepřezkoumatelnost dána jen tehdy, není-li z rozhodnutí zřejmý jeho obsah či důvody. K námitkám směřujícím proti stanovení IRR na úrovni 11,3 % odkázala žalovaná na závěry uvedené v napadeném rozhodnutí. Uvedla, že výpočet byl proveden podle veřejně dostupné přílohy č. 6 vyhlášky č. 72/2022 Sb., a to z údajů, které sám žalobce správnímu orgánu poskytl. Dle správní judikatury samotná nepřiměřená délka řízení nezakládá nezákonnost rozhodnutí o věci samé. Žalobce neposkytuje důkazy, že postup žalované byl vágní. Spekativní je tvrzení, že se žalovaná problematikou IRR a přezkumem prvoinstančního rozhodnutí dostatečně nezabývala. Zásady správního řízení nebyly porušeny. Žalovaná se zabývala výpočtem IRR ve výši 3,5 % a vysvětlila, proč je neúplný a že zásadní rozdíl byl spatřován zejména v hodnotách týkajících se leasingu.
9. Žalobce v podané replice k vyjádření žalované setrval na své žalobní argumentaci. Pouhé uvedení, že na žalobci byly vyžádány výkazy a podklady, není dle žalobce dostatečné pro naplnění požadavků přezkoumatelnosti. Není zřejmé, jaká konkrétní čísla z jakých výkazů byla zahrnuta do výpočtů IRR a jaké přepočty či úvahy vedly k danému číselnému výsledku. Pouhý odkaz na vyhlášku je nedostatečný. Žalovaná byla povinna reagovat na podstatné argumenty žalobce, což neučinila. Výpočet IRR 3,5 % doložený žalobcem nebyl hodnocen, ale pouze označen za irrelevantní. Žalovaná nedostatečně reagovala na hlavní námitku žalobce, který nedosahoval zisku, a nemohla tak být dosažena ani míra návratnosti investice. Námitka průtahů v řízení byla vznesena jako podpůrná skutečnost napovídající, že žalovaná měla málo času na vyhotovení svého rozhodnutí, což se projevilo na jeho kvalitě.
10. Žalovaná ve stručné reakci na repliku již pouze uvedla, že žalobce se opakuje, a zpracování repliky by proto nemělo být uznáno jako důvodně vynaložený náklad řízení.

IV. Posouzení věci krajským soudem

11. Napadené rozhodnutí a řízení jeho vydání předcházející soud přezkoumal v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s. s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s.
12. Na prvním místě bylo třeba zabývat se otázkou přezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí. Námitka nepřezkoumatelnosti rozhodnutí byla uplatněna v žalobě, nicméně soud by k takové vadě musel přihlídnout i z úřední povinnosti, neboť nepřezkoumatelnost zpravidla brání věcnému přezkumu a posouzení žalobních námitek (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 3. 2011, č. j. 7 Azs 79/2009 - 84, publ. pod č. 2288/2011 Sb. NSS; judikatura Nejvyššího správního soudu dostupná na www.nssoud.cz). Jedním z důvodů nepřezkoumatelnosti dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. je nedostatek důvodů rozhodnutí. Takovou vadu soud v daném případě shledal, a uplatněnou námitku v tomto směru proto považuje za důvodnou.
13. Pokud jde o rozhodnutí správního orgánu I. stupně, jeho odůvodnění je velmi strohé, jeho významná část je nadto pouhou rekapitulací průběhu řízení, kdy byl žalobce opakovaně

vyzýván k doplnění žádosti, na což reagoval, a dostal prostor k seznámení s opatřenými podklady. Následuje věta s odkazem na ustanovení § 66 správního řádu naznačující, že snad správní orgán hodlal řízení zastavit. K tomu však zjevně nedošlo, když z výroku i navazující části odůvodnění je patrné, že žádost žalobce byla posouzena věcně a bylo o ní rozhodnuto zamítavým výrokem. Jediným skutečným odůvodněním zamítavého výroku je tedy to, že výpočtem byla zjištěna hodnota vnitřního výnosového procenta investice do výroby elektřiny za dobu trvání práva na podporu pro výrobu elektřiny ve výši 11,3 %, a proto nelze s odkazem na ustanovení § 34a zákona o podporovaných zdrojích energie žádosti vyhovět.

14. Ve věci není sporu o tom, že na základě úpravy § 34a odst. 1, resp. 2 zákona o podporovaných zdrojích energie je pro posouzení žádosti klíčové, zda je hodnota IRR nižší než 6,3 %, anebo nikoli. Právě stanovení této hodnoty je samotnou podstatou posuzování žádosti, neboť od takového stanovení se odvíjí výsledek řízení. To je patrné také z prvostupňového rozhodnutí, kde správní orgán poté, co uvedl, že hodnota IRR je 11,3 %, okamžitě uzavřel, že žádost musí zamítnout, neboť žalobce nemá nárok na stanovení celkového množství elektřiny, za které se hradí odvod. Je-li stanovení IRR těžištěm správního řízení a výsledného rozhodnutí, může jen stěží jako dostatečně odůvodněné obstát rozhodnutí, které bez dalšího konstatuje, že hodnota IRR je 11,3 %. Z rozhodnutí není zřejmé, z jakých údajů správní orgán vyšel a jakým mechanismem dospěl k výsledku.
15. Na prvostupňové rozhodnutí navázala žalovaná, která nepřezkoumatelné rozhodnutí potvrdila. Přestože si byla vědoma námitky žalobce, že není zřejmé, jakým způsobem správní orgán I. stupně dospěl k výsledku, že IRR činí 11,3 %, tento nedostatek adekvátně neodstranila. I když žalovaná uvádí, že nemá, co by k věci více uvedla, nelze ani z jejího rozhodnutí seznat, jak konkrétně bylo v případě žalobce dosaženo výsledné hodnoty IRR 11,3 %. Napadené rozhodnutí setrvává ve zcela obecné rovině ohledně vstupních parametrů výpočtu, když opakuje, že bylo vycházeno z podkladů doložených samotným žalobcem včetně doplněného výkazu. Mechanismus výpočtu pak rovněž neosvětluje.
16. Žalovaná nad rámec odůvodnění prvostupňového rozhodnutí uvedla, že výpočet byl proveden dle přílohy č. 6 k vyhlášce č. 72/2022 Sb., u níž zdůraznila její veřejnou dostupnost. K tomu soud poznamenává, že veřejná dostupnost právních předpisů je běžnou skutečností, přesto standardně nebude naplňovat zákonné parametry to rozhodnutí, které v odůvodnění pouze obecně odkáže na právní úpravu, již ani necituje či nepopíše, a neuvede, jak byla tato úprava aplikována v konkrétním řešeném případě. K tomu došlo v řešené věci, a to až v odvolacím řízení, neboť prvostupňové rozhodnutí právní úpravu stanovení IRR ani nezmiňovalo. Žalobce však má právo se v řešeném typu řízení dozvědět, z jakých údajů v podobě konkrétních čísel správní orgány vychází a jak s nimi nakládají, aby došly k jim prezentovanému výsledku. Pokud k tomu nedojde, nemá žalobce možnost obrany proti případné nesprávnosti stanovení IRR ze strany správních orgánů. Nezbyvá mu pak než, jak to činí v žalobě, uvádět, že výsledek musí být vzhledem k okolnostem jeho případu nesprávný. Poukázat na konkrétní chybu ve výpočtu či vstupních datech však není možno, neboť žalobci ani soudu není z rozhodnutí správních orgánů známo, jaké hodnoty do výpočtu vstoupily a zda vůbec byl správně využit vzorec předvídaný zmíněnou vyhláškou.
17. V tomto ohledu nepovažuje soud za dostatečnou zmínku v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že součástí správního spisu je protokol o odborném posouzení, jehož součástí je příloha s výpočtem pomocí nástroje, který si žalovaná sama vytvořila. Takový výpočet nebyl učiněn součástí (ani v podobě přílohy) rozhodnutí žalované ani rozhodnutí správního

orgánu I. stupně, které se o něm nezmiňuje vůbec. Nebyl ani jakkoli popsán jeho mechanismus, nebyla uvedena konkrétní data, z nichž správní orgány vycházely. Není povinností účastníka správního řízení vyhledávat si podklady ve správním spise za účelem obeznámení se s důvody správního rozhodnutí. To musí dostát kritériu přezkoumatelnosti samo o sobě. Skutečnost, že žalobce nevyužil možnosti seznámit se s podklady před vydáním rozhodnutí, je pro posouzení přezkoumatelnosti správního rozhodnutí irelevantní.

18. Protože správní orgány dostatečně neodůvodnily svůj závěr, že hodnota IRR je v žalobcově případě 11,3 %, není namístě posuzovat, zda je tato hodnota reálná či nikoli. V dalším řízení bude na správních orgánech, aby náležitě odůvodnily, na základě jakých konkrétních dat a mechanismů dospívají k výsledné hodnotě IRR, přičemž se neopomenou vypořádat s uplatněnou argumentací žalobce. Ohledně výpočtu IRR ve výši 3,5 % tak žalovaná do značné míry učinila již v napadeném rozhodnutí, a nelze tak hovořit o tom, že by se touto otázkou nezabývala. Nečinnost žalované v odvolacím řízení sama o sobě nezákonnost jejího rozhodnutí nezakládá, což žalobce ani nedovozuje. Žalobcem namítaný nedostatek skutkových zjištění vychází z toho, že dle něj byla chybně stanovena hodnota IRR. Protože v tomto ohledu jsou rozhodnutí správních orgánů nepřezkoumatelná a není zřejmé, jaká data byla použita, nelze v tuto chvíli hodnotit, zda správní orgány vycházely z relevantních podkladů.

V. Závěr a náklady řízení

19. Vzhledem k výše uvedenému soud zrušil postupem podle § 78 odst. 1 ve spojení s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. napadené rozhodnutí žalované pro vady řízení a věc jí podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil k dalšímu řízení. Učinil tak bez jednání v souladu s § 51 odst. 2 ve spojení s § 76 odst. 1 s. ř. s. S ohledem na povahu vytýkaných vad vzniklých již v prvostupňovém řízení soud využil možnosti dané mu § 78 odst. 3 s. ř. s. a zrušil i rozhodnutí správního orgánu I. stupně. V dalším řízení jsou správní orgány vysloveným právním názorem soudu vázány dle § 78 odst. 5 s. ř. s.
20. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V souzeném případě byl žalobce úspěšný, proto mu soud proti žalované přiznal právo na náhradu nákladů řízení.
21. Ty byly tvořeny zaplaceným soudním poplatkem za žalobu dle příslušné položky sazebníku soudních poplatků ve výši 3 000 Kč, odměnou právního zástupce v celkové výši 9 240 Kč [2 úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby) po 4 620 Kč dle § 7 bodu 5, § 9 odst. 5, § 11 odst. 1 písm. a), d), vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu], paušální náhradou hotových výdajů ve výši 900 Kč (2 x 450 Kč za 2 úkony právní služby dle § 13 advokátního tarifu), a DPH z odměny a náhrady advokáta ve výši 2 129 Kč. Za účelně vynaložený úkon právní služby soud nepovažoval žalobcem podanou repliku, která je ve své podstatě opakováním argumentace již uvedené v žalobě. Celkem tak náhrada nákladů řízení činí 15 269 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 1. prosince 2025

Mgr. Karolína Tylová, LL.M.,
předsedkyně senátu